

Forslaget til folketingsbeslutning havde følgende ordlyd:

„Folketinget opfordrer regeringen til at optage diplomatisk forbindelse med Den demokratiske Republik Vietnam (Nordvietnam).“

Ordføreren for forslagsstillerne (Gert Petersen) (SF) bemærkede i sin fremsættelse bl. a.:

„Efter socialistisk folkepartis opfattelse burde dette skridt være taget for længst. Efter at Sverige for nylig ydede Nordvietnam diplomatisk anerkendelse, anser vi det for yderst presserende, at Danmark nu indhenter det forsømte og anerkender Nordvietnam og optager diplomatisk forbindelse med Hanoi . . . .“

Forslaget gav i folketinget anledning til en vis debat, hvorunder partiernes ordførere trak partiernes synspunkter på Vietnamspørgsmålet og dertil knyttede problemer op. Herom må i alt væsentligt henvises til tidenden.

Udenrigsministeren gav en redegørelse for Danmarks hidtidige politik i Vietnamspørgsmålet. Med hensyn til indholdet af den fredsordning, man forhandlede om (i Paris), måtte grundlaget være, at Vietnam selv måtte afgøre sin fremtid, og det ville ikke fremme fredens sag, om man fra dansk side tog parti for den ene eller den anden part. Enhver ændring i det bestående mønster for de diplomatiske forbindelser med Vietnam ville uvægerlig, så længe krigen varede, blive udlagt som en politisk stillingtagen til fordel for den ene eller den anden part.

Både den usikkerhed, der bestod om de mulige virkninger af en optagelse af diplomatiske forbindelser med Nordvietnam og uvisheden om resultatet af forhandlingerne i Paris var så stor, at regeringen ikke i øjeblikket fandt det rigtigt at forlade den hidtil fulgte praksis.

Også regeringspartierne fandt, at tidspunktet for at tage et skridt som foreslået i forslaget var uegnet, og at man nu burde afvente forløbet af forhandlingerne i Paris.

Forslaget fik støtte fra *Frode Jakobsen* (S), *Sigsgaard* (VS) og uden for ordførernes kreds fra *Kai Moltke* (u.p.) og *Skovmand* (RV).

At betænkningen anføres følgende:

„ . . . Et flertal (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) er enig i, at Nordvietnam opfylder de i folkeretten sædvanligt opstillede betingelser for, at et land bør anerkendes. Flertallet tilslutter sig statsministerens erklæring af 10. januar 1969. Det finder, at tiden ikke er inde til, at Danmark kan optage diplomatisk forbindelse med Nordvietnam, før fredsforhandlingerne i Paris er mere afklarede, og indstiller derfor forslaget til *forkastelse*.

Et mindretal (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller forslaget til *vedtagelse*.“